

Ljubljanski ZVON

Leposloven in znanstven list.

Štev. 7.

V Ljubljani 1. julija 1889.

Leto IX.

Vodniku.

Slavnostna kantata.

Razkrit je kip. — Na onem mesti,
 Kjer delal si za narod svoj,
 Živeč le zanj v ljubezni zvesti,
 Postavljen spomenik je tvoj;
 Mi vijemo ob njem spomine
 Iz tvoje, naše zgodovine . . .
 Grenko-sladak je pač spomin:
 V minule dni oko nam gleda,
 Kar gleda, to je dedov beda,
 A ti, Slovenov prvi sin,
 Glasnik si prvi njih vrlin.
 Glasnik, vodnik! — Navdušen glas
 Poslal si v mesto, trg in vas,
 Da oživela bi beseda,
 Očetov glas na rodnih tleh . . .
 Ostrmil ded je v glasih teh:
 Kar čul je v teku davnih časov,
 To slišal je iz tvojih glasov!
 In zbistril se je vid mračin
 In z novo silo se pričelo
 Pokojno je, duševno delo,
 Slovenstvu vstal je lepši dan!

Izgubil je s tábo
 Vodnika naš ded;
 Kot prvega pevca
 Slavi te naš svet.

Globoko nam v duši
 Klic žije glasán,
 Navdušena pesem:
 »Ilirija vstan'!«

»Slovenija vstani!«
 Prepevamo mi;
 Ne peli bi tega,
 Da nisi žil — ti.

Tod zreš na nas! — Na onem mesti,
 Kjer delal si za narod svoj,
 Živeč le zanj v ljubezni zvesti,
 Razkrili spomenik smo tvoj.
 Iz pesmij ti pletemo lovor,
 V slovesni spev se zlija govor:

»Po tebi ni sina,
 Nè hčere biló;
 Dovdlj je spomina,
 Te pesmi pojó!«

V blagosti dnéh in dnéh nezgode
 Slavil te rod hvaležen bode. —
 Naš prvi pevec Valentin,
 Da večno žil bi tvoj spomin! —

A. Funtek.

